

ברוך שמו של רבון העולם. ברוך כתרך ומקומך. יהא רצונך עם עמך ישראל לעולם. וגאולת מינך הראה לעמך בבית מקדשך. ולהגיע לנו מטוב אורך, ולקבל תפלותינו ברחמים. יהי רצון מלפניך ברוך שמה דמארי עלמא¹ בריך² כתרך ואתרך³ יהא רעותך עם עמך ישראל⁴ לעולם⁵ ופורקן ימינך⁶ אחזי⁷ לעמך בבית מקדשך⁸ ולאמטויי לנא מטוב נהורך⁹ ולקבלא צלותנא ברחמינ¹⁰ יהא רעוא קדמך דתוריק לן היין¹¹

¹ עי' שעה"פ איכה שמארי עלמא היא כינוי לו"ק, ואם כן שמו היא בחי' המלכות.
² עי' בהגר"א בתיקו"ז קלט ע"ג שברוך הוא בחכמה. ועיי"ש ע"ד שזה כולל כל הי' ספירות שתחתיו, ועי' הערה הבאה בשם חמדת ימים, ואם זה יסוד אבא יותר מובן שיסוד כינוי ברוך ג"כ.
³ יסוד אבא המלוּבש ביסוד אמא (חמדת הימים שבת יב). קשה לי פירושו, ועי' שעה"ק י ע"ד וז"ל: המקום בעצמו הוא יורת זך וגדול ומעולה מן העולם עצמו כי לכן נקרא הקב"ה מקומו של עולם. ועי' לש"ו הביאורים ח"א ח ע"ב, והוא מכיוון שהמקום נושא וסובל הכל, ושרשו באור הרשימו [ועי' הקדו"ש סא ע"ד שזוהי בחי' נשמה דנשמה שבעולמות]. ועוד עי' כללים ח"א כו ע"ב שגדלות מקומו של האור והרשימו הוא בגלל שהרשימו והמקום הם מאור דההתפשטות הראשון של אותו העולם. אמנם העולם עצמו בא מההתפשטות השני. ועי' שם מא ע"ג, שההתפשטות הראשון הוא מאור א"ס המתייחד עם המציאות, דהיינו אותו חלק של האור הנשאר במעלת האין סופיות שלו. לפי זה נראה שכתרך היינו כתר, ואתרך היינו עתיק, וצ"ע. ועי' אד"ר קמג ע"א: אתר דעטרין וכתרין קדישין מתחבראן תמן בצרורא דאתקלא, ועיי"ש בב"ע (רמז ע"ב) היינו ת"ת, שם כל האורות מתחברים יחד. אם כן אתרך היא ת"ת.
⁴ יסראל עמך (חמדת ימים).

⁵ עי' שעה"כ ג ע"ד: לך ה' עת רצון, כי עי' עליית ז"א בדיקנא דא"א, יש בו כח לקבל שפע מן מצחא דיליה הנק' מצח הרצון. ונראה שהוא הרעותך המוזכר כאן.

⁶ עי' תקי"ז כט ע"א: רביעאה במזמור ודא הוא דרועא ימינא הה"ד מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו (תהלים צח א) ועלה אתמר הושיעה ימינך ואיהו בגלותא עם שכינתא ואיהו תמיך לה ורזא דמלה זורוע ה' על מי נגלתה (ישעיה נג א) וביה אומאה דפורקנא הה"ד נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו (ישעיה סב ח) ועוד חי ה' שכבי עד הבקר (רות ג יג). תרגום: רביעי במזמור, וזהו הוא זרוע ימין, זהו שכתוב "מזמור שירו ליהו"ה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו", ועליה נאמר "הושיעה ימינך", והוא בגלות עם השכינה, והוא תומך אותה. וסוד הדבר, "זרוע יהו"ה על מי נגלתה", ובו שבועת הגאולה, זהו שכתוב "נשבע יהו"ה בימינו ובזרוע עזו", ועוד "חי יהו"ה שכבי עד הבקר".

⁷ עי' זהר ח"ג נבע"א: רבי אבא פתח (מ"כ ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות זמין קודשא בריך הוא לאחזאה פורקנא לבנוי כאינון יומין דשלח קודשא בריך הוא לאפקא לישראל ואחזי אינון מכתשין במצראי ואלהי לון בגינהון דישראל תרגום: רבי אבא פתח כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, עתיד הקדוש ברוך הוא להראות גאולה לבנוי כאותם הימים ששלח הקדוש ברוך הוא להוציא את ישראל, והראה את אותן המכות למצרים והלקה אותם בגלל ישראל.

⁸ עי' זהר ח"ג רכא ע"א: דאפילו קרתא דירושלם לא ליהוי אומנותא דב"נ דהא כתיב (&) ואני אהיה לה נאם יי' חומת אש סביב וגו' אי לקרתא כתיב הכי כל שכן ביתא דאיהו דירורא דיליה ועובדא דא הוי אתחזי למהוי ברישא כד נפקו ישראל ממצרים ואסתלק עד לסוף יומין בפורקנא בתראה. תרגום: אפילו עיר של ירושלים לא תהיה אומנות אדם, שהרי כתוב "ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב וגו'". אם לעיר כתוב כך, כל שכן הבית שהוא דירור שלו. ומעשה זה הרי ראוי להיות בראש. כשיצאו ישראל ממצרים, והסתלק עד לסוף הימים בגאולה אחרונה.

⁹ עי' ח"א ל ע"ב ש"טוב" היא אור א"ס. ועי' לקמן רל ע"א: וירא אלהי"ם את האור כי טוב והוא נהירו דההוא נהורא דגניז וטמיר.

¹⁰ עי' לעיל קסב ע"א: מאן איהו (נ"א רחימו דאתער ימינא) ימינא דאיהו אתער רחימו מאן דרחים ליה לקודשא בריך הוא איהו אתער ימינא דיליה לגביה ומקבל ליה ברחימו כל מלין דעלמא לא תליין אלא ברעותא רוח אמשיך רוח ואייתי רוח וסימנך דא (איוב לד יד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסוף. תרגום: מי שאוהב את הקדוש ברוך הוא הוא מעיר את ימינו אליו ומקבלו באהבה כל דברי העולם לא תלויים אלא ברצון רוח ממשיכה רוח ומביאה רוח וסימנך זה (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף.

¹¹ עי' תיקו"ז קסג ע"ב: רבוי שנין ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין. עי' עמק המלך שט"ז פ"ח: סוד אריכות הימים הוא תלוי באריך, שהוא עצמו לשון אריכות השנים, בסוד, ביום אכלך ממנו מות תמות. ועי' לקמן רלה ע"א.

שתאריך לנו חיים בטוב. ולהיותי נפקד בין הצדיקים, לרחם עלי ולשמור אותי, ואת כל אשר לי, ושל כל עמך ישראל. אתה הוא הזן לכל ומפרס לכל אתה הוא השולט על הכל אתה הוא השולט על המלכים, והמלכות שלך היא.

בטיבו ולהוי אנא עבדך פקידא בנו צדיקיא¹² למרחם עלי ולמנטר יתי¹³ וית כל די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא¹⁴ אנת הוא שליט על כלא¹⁵ אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך הוא¹⁶

¹² עי' זהר ח"א קיג ע"ב: רבי פנחס אמר הנשמה נטלה מכסא הכבוד שהוא הראש כדקאמר (שיר ז ו) ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן זו היא הנשמה שהיא דלת הראש מלך אסור ברהטים (שיה"ש ז ו) הוא הגוף שהוא אסור בקברים זהו הגוף וזהו שרה וזהו מלך וקודשא בריך הוא פוקד[ו] למועד אשר דבר אליו הה"ד (בראשית כא א) ויהי"ה פקד את שרה כאשר אמר פוקד את הגוף לזמן הידוע שבו יפקוד הצדיקים אמר רבי פנחס עתיד הקדוש ברוך הוא ליפות לגוף הצדיקים לעתיד לבא כיופי של אדם הראשון כשנכנס לגן עדן שנאמר (ישעיה נח יא) ונחך יהי"ה תמיד וגו' והיית כגן רוה אמר רבי לוי הנשמה בעודה במעלתה ניזונת באור של מעלה ומתלבשת בו וכשיכנס לגוף לעתיד לבא באותו האור ממש יכנס ואזי הגוף יאיר כזוהר הרקיע הה"ד (דניאל יב ג) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וישיגו בני אדם דעה שלימה שנאמר (ישעיה יא ט) כי מלאה הארץ דעה את יהו"ה. תרגום: רבי פנחס אמר, הנשמה ניטלה מכסא הכבוד שהוא הראש, כמו שנאמר "ראשך עליך ככרמל". "ודלת ראשך כארגמן", זו היא הנשמה שהיא דלת הראש. "מלך אסור ברהטים", הוא הגוף שהוא אסור בקברים. זהו הגוף, וזהו שרה, וזהו מלך. והקדוש ברוך הוא פוקדה למועד אשר דיבר אליו. זהו שכתוב "וה' פקד את שרה כאשר אמר". פוקד את הגוף לזמן הידוע שבו יפקוד הצדיקים. אמר רבי פנחס, עתיד הקדוש ברוך הוא ליפות לגוף הצדיקים לעתיד לבא כיופי של אדם הראשון כשנכנס לגן עדן, שנאמר "ונחך ה' תמיד וגו' והיית כגן רוה". אמר רבי לוי, בעוד הנשמה במעלתה, נזונית באור של מעלה ומתלבשת בו, וכשתכנס (ונשתרש) לגוף לעתיד לבא, באותו האור ממש תכנס, ואזי הגוף יאיר כזוהר הרקיע. זהו שכתוב "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע". וישיגו בני אדם דעה שלמה, שנאמר "כי מלאה הארץ דעה את ה'".

¹³ עי' זהר ח"א קיב ע"ב: בשעתא דבר נש רחים ליה לקב"ה קב"ה רחים ליה בכל מה דאיהו עביד ונטיר ארחוי כמה דאת אמר (תהלים קכא ח) יהו"ה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. תרגום: בשעה שאדם אוהב את הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא אוהב אותו בכל מה שהוא עושה ושומר דרכיו, כמו שנאמר "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם". ועי' זהר ח"ג לו ע"ב: תא חזי בזמנא דבני נשא מתכשרן עובדין לתתא ואתער לגבייהו לעילא ימינא דקודשא בריך הוא כדין מתערין כמה רחמין כמה נטורי עלמא כמה נטורי דבר נש מימינא ומשמאלא וכדין אתכפיא שמאלא ולא יכלא לשלטאה. תרגום: בא וראה, בזמן שבני אדם כשרים מעשיהם למטה, מתעורר עליהם למעלה ימינו של הקדוש ברוך הוא, אז מתעוררים כמה אוהבים, כמה שומרי העולם, כמה שומרי האדם מימין ומשמאל, ואז נכנע השמאל, ולא יכול לשלוט.

¹⁴ עי' לעיל קע ע"א: זן ומפרנס לון כפום חסד עלאה דאתמשך ואתנגיד על כל (ס"א עמין ובני) בני עלמא וביה איהו זן ומפרנס לכלא לצדיקי ולחסידי ולרשיעי ולכל אינון בני עלמא ולכל חיון ובעירי חקלא וכו'. תרגום: זן ומפרנס אותה כפי החסד העליון שנמשך ונשפע על כל (העמים ובני) בני העולם ובו הוא זן ומפרנס את הכל את הצדיקים ואת החסידים ואת הרשעים ואת כל אותם בני העולם ואת כל החיות ובהמות השדה וכו'.

¹⁵ עי' זהר ח"א כא ע"א: "ה אתוון שליטין על ו"ה אליו רתיכא לאלין [וההוא] (דההוא) טמירא לכל טמירין [אריך – מ"מ] דלא אתידע כלל שליט על כלא ורכיב על כלא. תרגום: "ה אותיות שולטות על ו"ה, אלה מרכבה לאלה. ואותו הנסתר של כל הנסתרים שלא נודע כלל שולט על הכל ורוכב על הכל.

¹⁶ מנוסח עלינו לשבח, והיא כסיבה לשליטתו על כולם.

אני עבד של הקדוש ברוך הוא, שמשתחוה לפניו ומלפני כבוד תורתו בכל זמן וזמן. לא על איש אני בוטח ולא על בני אלהים אני סומך אלא באלהי

אנא עבדא דקודשא בריך הוא¹⁷ דסגידנא קמיה¹⁸ ומקמי דיקר אורייתיה¹⁹ בכל עידן ועידן לא על אינש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא²⁰ דהוא אלהא קשוט²¹

¹⁷ עי' ח"ג קיא ע"ב: ורזא דמלה תרין דרגין אינון לעילא דאצטרך ב"נ לאתעטרא בהו ואינון רזא דמהימנותא ואינון חד רזא דעבד וחד רזא דבן והאי עבד אקרי אדון כל הארץ בן כמה דאוקימנא בני בכורי ישראל וכלא רזא חזא דמהימנותא ואצטרך ב"נ לאתעטרא באלין דרגין לאתכללא ברזא דמהימנותא עבד למפלח בכל זיני פולחנא בצלותא דאקרי עבודה כהאי עבד דאיהו רזא עלאה דלא שכיך לעלמין תדיר וקא משבחא ומנגנא תדיר והא אתמר בפולחנין אחרנין דכל פולחנין ומלין דעלמין כלהו איהו עביד ופלח ובג"ד אקרי אדון בגין דאיהו עבד למפלח אקרי אדון כל הארץ בר נש דאתעטר ברזא דא למיהו עבד למפלח פולחניה דמאריה איהו סליק ואתעטר למהו בדרגא דא ואקרי אוף הכי אדון דהא איהו בריך בכל אינון פולחנין להאי עלמא וקיים ליה וע"ד אקרי אדון (ס"א אדוני הארץ) זכאה חולקיה דהאי בן דזכי לאשתדלא למנדע בגנזי דאבוי ובכל רזין דביתיה כברא יחידאי דאשלתיה אבוי בכל גנזוי ודא איהו יקרא דשליט על כלא מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקב"ה ובאינון גניזין דיליה אקרי בן לקב"ה כל חילי שמיא לית מאן דימחי בידיה בכל שעתא דאצטרך למיעל לגבי אבוי זכאה חולקיה בעלמין כלהו ובג"ד כד אשתדל למנדע ליה בארץ פרט ברזא דחכמתא כדן אקרי בן. תרגום: וסוד הדבר שתי דרגות הן למעלה שצריך בן אדם להתעטר בהן, והן סוד האמונה והן אחת. אחת סוד של עבד, ואחת סוד של בן. והעבד הזה נקרא אדון כל הארץ, בן כמו שבארנו, בני בכרי ישראל, והכל סוד אחד של האמונה. וצריך בן אדם להתעטר בדרגות הללו, להכלל בסוד האמונה, עבד לעבוד בכל מיני עבודה בתפלה שנקראת עבודה, כמו אותו עבד שהוא סוד עליון, שלא נשקט לעולמים תמיד, ומשבח ומנגן תמיד. והרי נתבאר בעבודות אחרות, שכל העבודות ודברי העולמות כולם הוא עושה ועובד, ומשום זה נקרא אדון, משום שהוא עבד לעבוד נקרא אדון כל הארץ. בן אדם שמתעטר בסוד הזה, להיות עבד לעבוד עבודת רבו, הוא עולה ומתעטר להיות בדרגה הזו, ונקרא כמו כן כאן אדון, שהרי הוא מברך בכל העבודות האלה את העולם הזה ומעמידו, ועל זה נקרא אדון (אדוני הארץ), אשרי חלקו של הבן הזה, שזוכה לעסוק לדעת בגנזי אביו ובכל סודות ביתו, כמו בן יחיד שהשליטו אביו בכל גנזיו, וזהו הכבוד ששולט על הכל. מי שעוסק בתורה לדעת את הקדוש ברוך הוא, ובאותם הגנזים שלו נקרא בן לקדוש ברוך הוא, כל כחות השמים אין מי שימחה בידו, בכל שעה שמצטרך להיכנס אל אביו, אשרי חלקו בכל העולמות, ומשום זה כשעוסק להכירו בדרך פרט בסוד החכמה אז נקרא בן.

¹⁸ עי' ח"א קצח ע,א שזה הנהגה כלפי כל מלך ומלך.

¹⁹ עי' מסכת סופרים (פ"ד מ"ד): גולל ספר תורה עד שלשה דפין ומגביהו ומראה פני כתיבתו לעם העומדים לימינו ולשמאלו ומחזירו לפניו ולאחריו שמצוה לכל האנשים ולנשים לראות הכתב ולכרוע ולומר (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל.

עי' לעיל יד ע"ב: כד מסיים רבי שמעון למלעי באורייתא מאן חמי שירין מאן חמי חדותא דמשבחין למריהון מאן חמי קלין דאזלין בכלהו רקיעין אתיין כלהו בגיניה דרבי שמעון וקרעין וסגדין קמי דמריהון סלקין ריחין דבוסמין דעדן עד עתיק יומין וכל האי בגיניה דרבי שמעון. תרגום: כשמסיים רבי שמעון לעסוק בתורה מי רואה איזה שירים מי רואה שמחה שמשבחים לרבונם מי רואה את הקולות שהולכים בכל הרקיעים כולם באים בשביל רבי שמעון וכורעים ומשתחוים לפני רבונם עולים ריחות של בשמים של עדן עד עתיק הימים וכל זה משום רבי שמעון.

²⁰ עי' ח"א נו ע"א: אמרי (איוב כא טו) מה שדי כי נעבדנו וכי האי טפשותא הו קא אמרי אלא בגין דהו ידעי כל אינון חכמתן וכלהו ממנן דעלמא [ד]אתפקדן עלייהו והו מרחצן²⁰ בהו. תרגום: אמרו [דור הפלגה] "מה שדי כי נעבדנו". וכי הטפשות הזו הם היו אומרים, אלא משום שהיו יודעים כל אותם החכמות וכל אותם הממונים של העולם שהופקדו עליהם, והיו בוטחים בהם. ועי' עוד שם עג ע"ב: לא נפקא מסאובתא²⁰ עד דאתא שלמה ואתנהירת באשלמותא וכדין אתבסם עלמא ויתבו ישראל לרחצן²⁰ דכתיב (מ"א ה ה) וישב יהודה וישראל לבטח. תרגום: לא יצאה מטומאתה עד שבא שלמה והאירה בשלמות, ואז התבסם העולם וישבו ישראל לבטח, שכתוב "וישב יהודה וישראל לבטח" ועי"ש עז ע"ב: בההוא יומא²⁰ ידעו כל אומיא ולישניא דלא שיזביה לאברהם אלא קב"ה [דאיהו] יחידאי דעלמא והו מייתין בנייהו למשכניה דאברהם ואמרין ליה חמינן לך דאת רחיץ בקב"ה דאיהו רבוניה דעלמא (ו)אוליף לבננא מאורחך דאת ידע. תרגום: באותו היום ידעו כל אומה ולשון שלא הציל את אברהם אלא הקדוש ברוך הוא שהוא יחידו של

השמים שהוא אלהי אמת ותורתו אמת ונביאיו אמת ומרבה לעשות טובות ואמת
 ואורייתיה קשומ²² ונביאוהי קשומ²³ ומסגני למעבד
 טבוון וקשומ²⁴

בו אני בוטח ולשמו הקדוש והנכבד אני אומר תשבחות יהי רצון מלפניך שתפתח לבי בתורתך ותתן לי בנים זכרים שעושים רצונך ותשלים משאלות לבי ולב כל עמך ישראל לטוב ולחיים ולשלום, אמן.
 ביה אנא רחייך ולשמייה קדישא יקרא²⁵ אנא אימר תושבחן²⁶ יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתך²⁷ ותיהב לי בנין דכריין דעבדין רעותך²⁸ ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחייך ולשלום אמן²⁹

עולם, והיו מביאים את בניהם למשכנו של אברהם, ואומרים לו, ראינו אותך שאתה בוטח בקדוש ברוך הוא, שהוא רבונו של עולם, למד את בנינו מדרכך שאתה יודע. ועיי"ש קפד ע"ב: אך ימים בההוא דאשתדל באורייתא לשמה דאית ליה אך ימים בההוא עלמא דביה אורכא דיומין ואינון יומין אינון יומין²⁰ ודאי תמן איהו רחצנו²⁰ דקדושא דלעילא דאתרחיץ בר נש בהאי עלמא לאשתדלא באורייתא לאתקפא בההוא עלמא. תרגום: "אורך ימים" באותו שעוסק בתורה לשמה, שיש לו אורך ימים בעולם ההוא שבו אריכות הימים, ואותם הימים הם ודאי ימים, שם הוא הבטחה הקדושה שלמעלה שבוטח אדם בעולם הזה לעסוק בתורה, להתחזק בעולם ההוא.

²¹ עי' ח"ג פב ע"ב: מצוה מדאורייתא דאיהו תפארת והכא לית תמן פרודא קודשא בריך הוא אמת תורתו תורת אמת איהו תורתו ומצותו. ועי' שעה"פ שופטים: הקליפה הנקראת שקר היא הפך מפסוק וה' אלהים אמת. עי' תיקו"ז קסא ע"ב: אנשי אמת מזרעא דיעקב דאתמר ביה תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת.

²² עי' לעיל קיד ע"ב: דרגא דילך עמודא דאמצעיתא וביה אשתדלת בכל יומין דילך בקשומ קודשא בריך הוא יהביה לך לסלקא לך ביה בתורת אמת כלילא מכל מדות ואתוון דשמא מפרש בד' אתוון. עי' תיקו"ז ה ע"ב: שם יהו"ה איהו עמודא דאמצעיתא אמת ושכינתא תורת אמת. תרגום: שם יהו"ה הוא העמוד האמצעי, אמת. ושכינתו תורת אמת.

²³ עי' תיקו"ז יג ע"א: וביומא תליתאה נחיתת לעמודא דאמצעיתא על ידי משה הדא הוא דכתיב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר (שמות יט טז) בתרי לוחי אבנין נצח והוד הדא הוא דכתיב כתובים משני עבריהם (שמות לב טו) ואינון תרין נביאי קשומ ומסטרד דעמודא דאמצעיתא אתקריאו נביאי האמת. תרגום: וביום השלישי ירדה לעמוד האמצעי על ידי משה, זהו שכתוב "ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר", בשני לוחות אבנים, נצח והוד, זהו שכתוב "כתובים משני עבריהם", והם שני נביאי אמת, ומצד של עמוד האמצעי נקראו נביאי האמת.

²⁴ נראה שכוונתו לחסד ואמת, ועי' משלי כ כח: חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו, היינו דווקא בצירוף כל המידות, חסד ות"ת (אמת), וצ"ע.

²⁵ עי' זהר ח"ב טו ע"ב: יתיב בכרסייא קדישא יקרא.

²⁶ עי' זהר ח"א קמב ע"ב: כמה שירין ותושבחן אמר דוד מלכא קמי קב"ה, וכלא בגין לאתקנא דרגיה ולמעבד ליה שמא.

²⁷ עי' שיה"ש רבה פ"ה סי' ג: פתחי לי רבי יסא אמר אמר הקב"ה לישראל בני פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרוניות נכנסות בו. ועי' הקדמת עמק המלך: בדורות הראשונים היה לבם כפתחו של אולם, והיה להם הבנה וזכירה גדולה בנגלה ונסתר, ועי' ספר הליקוטים ישעיה פרק נ שיש שמות הקדושים שאפשר לשים בקמיע לעזור לזה, ועי' שער המצות שמות שר' ישמעאל ור"ע היו משתמשים בהם.

²⁸ ותיהב לי בנין דכריין דעבדין רעותך – נמחק בחמלת הימים.

²⁹ נמחק בחמלת הימים.